

**Schiller Instituttets
foretræde
for Folketingets
Udenrigsudvalg
den 1. marts 2016:
Syrisk våbenhvile er en
chance
for et nyt paradigme for
samarbejde om fred gennem
økonomisk udvikling**

En delegation fra Schiller Instituttet, med formand Tom Gillesberg som ordførende, havde foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg. Hør talen og se diasbilleder:

Vi står netop nu med en enestående mulighed for at sikre, at den langvarige mareridtsagtige proces med krig og ødelæggelse, der har præget Mellemøsten i årtier, og som har spredt sig til Europa

og resten af verden i form af terror fra Islamisk Stat og en flygtningebølge, der er ved at løbe Europa over ende, kan bringes til ophør og erstattes af et nyt paradigme for fred gennem fælles økonomisk udvikling.

GDE Error: Requested URL is invalid

Dias til mødet:

Artikel i saudisk avis af Xi Jinping opfordrer til win-win-samarbejde om Ny Silkevejspolitik

19. januar 2016 – Xi Jinping ankom i dag til Saudi Arabien på et todages besøg, før han rejser videre til Iran og Egypten på en rejse, der har til formål at intervenere imod briternes fremprovokering af en krig mellem sunni og shia. Før han ankom til Riyadh, offentliggjorde Xi en artikel i den saudiske avis Alriyadh med titlen, »Vær gode partnere for fælles udvikling«. Besøget kommer blot få dage efter at Kina offentliggjorde sit første dokument om »Arabisk Politik«, der fremlagde Kinas intention om at forlænge konceptet med Silkevejen ind i Sydvestasien.

Xis artikel nævner ikke Iran eller faren for krig, men fokuserer på Kinas venskab og handelsforbindelser med saudierne – Kina er Saudi Arabiens tredjestørste

handelspartner, og Saudi Arabien er Kinas største kilde til import af olie.

»For over 2000 år siden«, skrev han, »rejste utallige kamelkaravaner fra de to sider langs med den antikke Silkevej. Diplomatiske udsendinge fra Seljuk-imperiet besøgte Kina under Tangdynastiet. Zheng He, Kinas muslimske søfarer under Mingdynastiet, rejste til Jeddah, Mecca og Medina, og han beskrev dem som paradisiske steder, hvor folk levede i fred og harmoni. De kinesiske og islamiske civilisationers interaktioner, og at de gensidigt lærte af hinanden, er en vigtig del af historien om udvekslinger mellem civilisationer.«

Xi sagde, at de to nationer bør »huske på de kinesisk-saudiarabiske relationers strategiske natur ... Lad os smede et win-win-partnerskab til gensidig gavn og fælles udvikling«, og han understregede »rumfart, fredelig anvendelse af atomkraft og bæredygtig energi ... Vi håber og har tiltro til, at Saudi Arabien, med sin placering ved 'Bæltet og Vejens' vestlige korsveje, vil blive en vigtig deltager, bidragsyder og modtager af dette initiativ«.

Foto: Den kinesiske præsident ankommer til Saudi Arabien.

Putin i interview: Rusland er villig til at samarbejde, men

andre vil ikke

12. januar 2016 – Da Putin i anden halvdel af *Bildzeitungs* interview blev spurgt om Ruslands hensigt om at vende tilbage til G8, svarede den russiske præsident: »Jeg mener, at Rusland aldrig fuldt ud blev medlem af G8, eftersom der altid var separate forhandlinger mellem udenrigsministre fra de andre syv lande. Jeg vil ikke sige, at denne mekanisme er unyttig. Møder, diskussioner og søgen efter løsninger i fællesskab er altid gavnlige. Jeg mener, at Ruslands tilstedeværelse var nyttig, da vi leverede et alternativt synspunkt omkring nogle spørgsmål under diskussion. Vi undersøger nogenlunde de samme spørgsmål med G20, APEC i Østen og inden for BRIKS. Vi var parate til at være vært for G8-topmødet i 2014. Det var ikke os, der gik et andet sted hen; det var andre lande, der ikke kom til Rusland.«

Det samme kan siges om NATO-Rusland-Rådet – en institution, som den italienske leder Silvio Berlusconi faktisk tog initiativ til (i 2005), forklarede Putin.

Med hensyn til skænderiet med Tyrkiet sagde Putin, at problemerne, der er fremkommet, ikke har noget med Tyrkiets medlemskab af NATO at gøre. I stedet for at forsøge at give os en forklaring på den krigsforbrydelse, de begik – dvs. nedskydningen af det russiske kampfly, der var ude efter terrorister – så skyndte den tyrkiske regering sig af sted til NATO for at søge beskyttelse, hvilket ser noget besynderligt ud og, efter min mening, ydmygende for Tyrkiet.«

Det spørgsmål, der rejser sig, tilføjer Putin, er, om dette betyder, »at Tyskland, som et NATO-medlem, må hjælpe Tyrkiet med at udvides ind i nabolands territorier?« Putin håber, siger han, »at sådanne hændelser ikke vil forårsage fjendtligheder i stor skala. Vi indser naturligvis alle sammen, at, hvis Rusland først kom under trussel, så ville hun forsvare sine sikkerhedsinteresser gennem alle til rådighed stående midler,

ifald sådanne trusler mod Rusland forekom.«

Forespurgt om beskyldningerne om, at Rusland bombede de forkerte mål i Syrien, svarer Putin: »De fortæller løgne. Hør engang, de videoer, der understøtter denne version, dukkede op, endnu inden vore piloter begyndte at gennemføre luftangreb mod terrorister. Denne kendsgerning kan underbygges. Men det foretrækker de, der kritiserer os, at ignorere. Amerikanske piloter ramte Læger uden Grænser-hospitalet i Kunduz, Afghanistan, ved en fejltagelse, er jeg sikker på. Der var dødsfald og tab blandt både civile og læger. De vestlige medier har forsøgt at dysse dette ned, droppe spørgsmålet, og de har en meget kort hukommelse, når det kommer til sådanne ting. De nævnte det et par gange, og lagde det så på is. Og de par omtaler skyldtes kun udenlandske borgere fra Læger uden Grænser, der var til stede der. Hvem husker nu de udslettede bryllupsselskaber? Over 100 mennesker blev dræbt i et enkelt angreb.«

Med hensyn til Syriens præsident Bashar al-Assad siger Putin, at han mener, »at præsident al-Assad har begået mange fejltagelser i løbet af konflikten i Syrien. Men erkender vi imidlertid ikke alle fuldt ud, at denne konflikt aldrig ville have eskaleret i en sådan grad, hvis den ikke havde fået støtte fra udlandet gennem forsyning af penge, våben og kæmpere? Det tragiske er, at det er civile, der lider i sådanne konflikter. Men hvem er ansvarlig for det? Er det regeringen, der søger at sikre sin suverænitet og bekæmper disse forfatningsstridige handlinger, eller er det dem, der er hjernen bag anti-regerings-opstanden?«

»Med hensyn til Deres spørgsmål angående, om al-Assad er en allieret eller ej, og om vore mål i Syrien«, fortsætter Putin, »så kan jeg nøjagtigt fortælle jer, hvad vi ønsker, skal ske: vi ønsker ikke, at det libyske eller irakiske scenario skal gentage sig i Syrien. Jeg må give den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi den kredit, han tilkommer, for, havde han ikke påtaget sig ansvaret, demonstreret fatning og bragt

landet under kontrol, så var vi måske blevet vidne til det libyske scenario i Egypten. Efter min mening bør man ikke spare nogen indsats for at styrke legitime regeringer i regionens lande. Dette gælder også for Syrien. Fremvoksende statslige institutioner i Irak og Libyen må genoplives og styrkes. Situationen i Somalia og andre lande må stabiliseres. Statens myndighed i Afghanistan må styrkes. Det betyder imidlertid ikke, at alt bør forblive, som det er. Denne nye stabilitet ville i realiteten understøtte politiske reformer.«

Med hensyn til Syrien, så, tilføjer Putin, er det politiske mål at få en forfatningsreform, og snarlige valg til præsidentskabet og parlamentet bør afholdes baseret på den nye forfatning, og det syriske folk må selv afgøre, hvem, der skal regere deres land, og hvordan.

»Dette er den eneste måde, hvorpå stabilitet og tryghed kan opnås, for at skabe betingelserne for økonomisk vækst og rigdom, så folk kan leve i deres egne hjem, i deres eget hjemland, snarere end at flygte til Europa.« Forespurgt, om Rusland ville give Assad asyl, svarer Putin: »Jeg mener, at det er for tidligt at diskutere dette. Vi gav hr. Snowden asyl, hvilket var langt vanskeligere end at gøre det samme for hr. al-Assad.«

Præsident Putin imødegik også den vestlige påstand om, at Rusland kun støtter Assad-regimet og bekræftede, at Rusland vil støtte anti-Assad-oprørere, så længe, de bekæmper Islamisk Stat. Putin sagde, »Vi støtter både Assads hær og den bevæbnede opposition. Nogle af dem har offentligt erklæret dette, andre foretrækker at forblive tavse, men arbejdet pågår. Dette er hundreder, tusinder af bevæbnede mennesker, der bekæmper Islamisk Stat. [IS, tidligere ISIS/ISIL]. Vi koordinerer vore fælles operationer med dem og støtter deres offensive aktioner gennem luftangreb i de forskellige sektioner af frontlinjen«, sagde Putin.

Med hensyn til konflikten mellem saudierne og iranerne sagde

Putin, at begge sider har skylden, men begge sider bør være klar over, at det »hæmmer indsatsen for at afgøre den syriske krise og kampen mod terrorisme, så vel som også processen med at standse indstrømningen af flygtninge til Europa, så meget er sikkert«. Rusland, der har gode relationer til begge sider, ville hjælpe med en nedtrapning, hvis de blev bedt om det.

Se første del af interviewet:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=11158>

POLITISK ORIENTERING den 7. januar 2016: Finanskrak i luften Saudi Arabien vil sætte Mellemøsten i flammer

Med formand Tom Gillesberg

Videoen er i 3 dele, som er samlet i en playliste.

Lyd:

Zeus lever og hjemsøger Jorden

Leder fra LaRouchePAC, 6. januar 2016:

Nedstigningen til barbarisme i dag er ikke begrænset til nationerne i Mellemøsten, hvor ISIS dræber folk, ofte ved halshugning, pga. af deres religiøse retning eller for at være modstandere af terroristernes regeringsomvæltninger. Dette sataniske, morderiske had til menneskeheden dominerer i stigende grad Europas, Sydamerikas og også USA's daglige praksis.

Efter terroristernes angreb i San Bernardino, dækkede præsident Obama over dem, der havde orkestreret dette angreb, præcis, som han fortsat mørklægger saudierne orkestrering af angrebet den 11. september [2001] ved at nægte at frigive de 28 sider af Kongressens rapport, der afslører saudierne rolle i denne handling. I dag fældede Obama tårer, mens han udvidede denne mørklægning, ved at lade som om, hans foreslåede, mindre begrænsninger af våbensalg på en eller anden måde ville få indflydelse på sådanne terrorangreb, endda samtidig med, at Obama er ved at arrangere salget af massive, dødbringende våben til saudierne, for at fortsætte slagteriet af Yemens befolkning, og for at de kan fortsætte deres bevæbning af ISIS og de mange grene af al-Qaeda. Zeus ville være stolt af præsidentens drabsrate.

I Tyskland på Nytårsaften, mens befolkningen fejrede foran den storslåede Kölnerdom, omringede en bande bestående af omkring 1.000 mænd, for det meste med arabisk eller afrikansk udseende, mindst 90 kvinder og røvede dem, krænkede dem seksuelt eller voldtog dem endda, i næsten fire timer, fuldt synligt, men tilsyneladende uden, at politiet opdagede det, og hvor nyheden først nåede ud til offentligheden efter fem dage.

Lyndon LaRouche bemærkede, at, ligesom det britiske monarkis kontrol over de saudisk-sponsorerede terroroperationer i hele verden er blevet klart dokumenteret af *EIR* igennem mange år, må man erkende, at kun dette samme, britiske monarki har kapaciteten til, og hensigten om, at orkestrere en sådan grusomhed. Man må forvente, som det også var Dronningens hensigt, at flygtninge fra de folkemorderiske »regimeskiftkrige« i Libyen og Syrien (krige, der som sådan også blev lanceret af briterne og deres skakbrik Obama) vil få skylden for grusomheden og således anstifte mere etnisk raseri og had i hele Europa.

Og Satans rolle i selve Det forenede Kongerige ligger i stigende grad åben for alle, der har deres øjne, og deres sind, åbne. Det blev i dag afsløret, at briterne har pålagt deres udenrigsministerium at tage skridt til at fordømme anvendelsen af dødsstraf i de lande, hvor den stadig praktiseres – alle sådanne nationer undtagen, vel at mærke, Saudi Arabien, briternes og Obamas barbariske, »nære allierede«. Pyt med, at saudierne netop har henrettet 47 mennesker, inklusive deres lands førende shiamuslimske medlem af præsteskabet, for forbrydelsen at tilhøre den shiamuslimske trosretning, og således muligvis vil udløse en sekterisk krig uden fortilfælde i hele regionen. Den saudiske metode med at halshugge deres ofre er kun en af de wahhabi-praksisser, der deles af saudierne og deres ISIS-skabelse.

Eller bemærk, at den britiske premierminister Cameron i denne uge retfærdiggjorde den britiske aftale med saudierne i 2013 for at gøre det Saudiske Kongedømme til medlem af FN Menneskerettighedsråd. Under pres omkring denne aftale fra en interviewer, der gik i detaljer med de barbariske overgreb på menneskerettigheder i Saudi Arabien, busede det ud af Cameron: »Vi er afhængige af saudierne for afgørende efterretnings- og sikkerhedsinformation, og det er grunden.« Endnu engang, så er Zeus stolt af sine sataniske børn.

Obama, der stolt udarbejder sin ugentlige »drabsliste« for

dronemord på amerikanere og andre, må omgående fjernes fra embedet, hvis verden skal overleve. Når satanisme først tager over på denne måde, kan civilisationer ikke overleve ret længe. Nu, hvor de europæiske og amerikanske banksystemer er ved at falde fra hinanden, vil død gennem økonomiske midler brede sig eksponentielt, hvis Obamas planlagte globale krig mod Rusland og Kina ikke udsletter menneskeheden først.

Løsningerne er forhånden. USA og Europa må gøre en ende på Det britiske Imperium én gang for alle, og sammen med Rusland og Kina lancere en ny, international renæssance, baseret på menneskehedens fælles mål. Afgørelsen ligger hos dig.

Foto: Saudi Arabiens Kong Abdullah som gæst i Det Hvide Hus, 2010.

Ét minut før midnat; Tiden er inde til at fordømme den saudiske barbarisme og Wall Street

Leder fra LaRouchePAC, USA, 4. januar 2016:

Retfærdighed for ofrene for angrebene 11. sept. 2001 er for længe blevet forhindret af George W. Bush og Barack Obama; og nu afhænger en afværgelse af en verdenskrig netop af, at denne retfærdighed sker fyldest.

Det barbariske, saudiske regimes massehenrettelser den 2. jan., der nu igen polariserer hele den muslimske verden, må

fordømmes bredt af alle civiliserede folk, før de saudiske handlinger udløser en ny, global krig.

Det første, omgående skridt må være den omgående frigivelse af de hemmelige 28 sider fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, der udlagde det saudiske monarkis direkte rolle i organiseringen af disse angreb på New York og Washington. Præsident George W. Bush begravede disse 28 sider, og præsident Barack Obama har holdt dem begravet. Lovforslagene i hhv. Repræsentanternes Hus og Senatet, hhv. H. Res. 14 og S. 1471, kræver disse sider frigivelse. Men tiden er nu inde til at bringe indholdet af disse 28 sider til salen, til debat, i Huset og Senatet, og til alle amerikanere.

Havde disse oplysninger været offentliggjort, ville der ikke have været nogen trussel fra Islamisk Stat i dag, og det saudiske sponsorkab af global, jihadistisk terror ville være blevet standset for 13 år siden. Bush' og Obamas handlinger, hvor de har beskyttet denne beskidte, saudiske hemmelighed, svarer til forræderi imod det amerikanske folk, og først og fremmest de 3.000 amerikanere, der omkom under angrebene den 11. september, 2001.

De barbariske massehenrettelser den 2. januar turde være de klareste påmindelser om, at dette lederskab af Kongedømmet ikke kan skelnes fra lederskabet af ISIS.

Vi står også ét minut før midnat, før et finanskrak, der er i sine virkninger på folk er værre end i 2008.

I dag, den 4. jan., træder politikken med »bail-in« i kraft over hele Europa og i USA. Regeringens finanstillsynsfolk og bankierer kender politikken; men det gør du sandsynligvis ikke: De vil forsøge at »gen-kapitalisere« alle banker, der går konkurs, ved at inddrage deres kreditorers obligationer, og dernæst tage kontohavernes penge.

Og der vil være banker, der krakker. I Europa har en række

bankkonkurser og »bail-in«-begivenheder af kontohaverne allerede ramt Italien og Portugal lige før Nytårsdag. I det amerikanske finanssystem er boblen af »jungkæld«, der er knyttet til råvarer, blevet 150 % større, end ejendomsboblen af subprime-lån i 2008 nogensinde var; og den forfaldne del af denne junkgæld steg pludselig i december måned til 25 % – det er lige så højt, som betalingsstandsningen på subprime-boliglån nåede op på, før bankerne krakkede.

Klar og direkte handling imod Wall Street kræves. Svindlen med »bail-in« er blevet godkendt af præsident Obama og vedtaget ved lov, i Dodd/Frank-loven, gennem en fej og korrupt amerikansk Kongres. Denne Kongres træder igen sammen tirsdag, den 5. januar – og de må omgående holdes til ilden.

Kongressen kunne have lukket Wall Street-kasinoet ned i 2010 ved at genindføre Glass/Steagall-loven og andre tiltag lig dem, præsident Franklin Roosevelt indførte i de første måneder af sin embedsperiode. I stedet bukkede Kongressen under for Wall Street. De vedtog bailout – statslige redningspakker – for milliarder og dernæst en Dodd/Frank-lov, der nu står for at frembringe den endnu mere ødelæggende »bail-in« – dvs. en ekspropriering af jeres kontoindeståender og en overdragelse af midlerne til insolvente banker. Nu kan Wall Street/London-banksystemet, der er klar til at eksplodere, virkelig slå jer ihjel.

Der bør ikke tages flere bailouts, eller nogen bail-ins, i betragtning. Wall Street har ikke myndighed til at kræve denne dårlige gæld indfriet, eller erstatte den med jeres bankindeståender. For at forhindre en økonomisk katastrofe og generel krig, luk Wall Street og Obama ned. Tving dem til at gennemføre Glass/Steagall nu! Lovforslag i Huset HR 381 og i Senatet S. 1709.

Den tidligere guvernør for Maryland, Martin O'Malley, har klarere end nogen anden præsidentkandidat erklæret sin hensigt om at genindføre Glass-Steagall – *Wall Street Journal* kaldte

ham »Wall Streets fjende nummer ét« som resultat. Vil han få den nødvendige støtte til at gøre det?

USA: Senator Mike Gravel angriber USA's støtte til saudierne

20. november 2015 – Internetvært Alex Jones fra »Infowars« (<http://www.infowars.com/>) interviewede i dag den amerikanske senator Mike Gravel (1969-1981) i 40 minutter. Det syndikerede show udsendes på mere end 160 radiostationer i USA.

Alex Jones introducerede sen. Gravel som en person, der altid have afsløret den korrupte forbindelse mellem Saudi Arabien og USA: »Saudierne styrede flykaprerne, og vores regering gjorde ingenting ... Hvad med de 28 sider?«

»Det er latterligt, at de blev hemmeligstemplet«, svarede sen. Gravel: »Kongressen er ligeværdig med den udøvende gren (præsidenten, -red.), og den udøvende gren kan ikke hemmeligstemple det, der øver indflydelse på Forfatningens 'tale- eller debatklause' ... «, hvilket er, hvad der giver Kongressen mulighed for at informere borgerne om, hvad regeringen foretager sig, for »hvis man som borger ikke ved, hvad regeringen foretager sig, hvordan skal man så kunne handle på det?« Saudierne har i tre til fem årtier finansieret udbredelsen af Wahhabi-doktrinen. Vi gør et stort nummer ud af, hvad ISIS gør (halshugning, stening etc.), men saudierne

gør disse ting som noget ganske normalt. ISIS er et produkt af Wahhabi-tankegangen og er blevet betalt for det af Saudi Arabien i generationer. Om Syrien sagde sen. Gravel: »Hvem tror vi, vi er, at vi kan diktere, at Assad skal væk? Mellemosten er noget rod. Vi invaderede Libyen, et fremgangsrigt land, hvor borgerne blev uddannet«, inkl. kvinder. »Victoria Nuland (USA's viceudenrigsminister for Eurasien, -red.) brugte milliarder af dollar til at anstifte det ukrainske rod. Vores udenrigspolitik er 'Apokalypsens Fire Ryttere' – krig, hungersnød, pest og død – gennem erobringskrige, som vi ikke har råd til.«

Sen. Gravel påpegede USA's politik over for Kina som et eksempel på Thukydides-fælden[1], hvor en fremvoksende magt er i færd med at fortrænge en eksisterende supermagt. »Der kunne ske en ulykke, som startede en atomkrig ... Lyt engang til de republikanske kandidater; Kongressen er lige så skyldig som den udøvende gren ... Vi skal være amerikanske borgere, men vi skal også være verdensborgere. USA er et imperium i forfald, som ikke vil indrømme det.«

Alex Jones roste larouchepac.com webside, og sen. Gravel roste *Executive Intelligence Reviews* webside (<http://www.larouchepub.com/>), som han kaldte »fantastisk«. Han sagde, at han var »henrykt over at være associeret med LaRouche-bevægelsen« og henviste til LaRouches rolle i SDI (Strategisk Forsvarsinitiativ)[2] og *EIR's* historiske analyser, der »går lige til sagen«.

Sen. Gravel sagde, at han støttede den kinesiske udviklingsplan, »Ét bælte, én vej«[3], der ville forene verden rent økonomisk på en måde, hvor alle nyder frugterne af modernitet«, versus USA's fremstød for »en militarisering af planeten ... Kina er i færd med at erobre verden gennem økonomiske midler. Det kunne USA have gjort«, sagde sen. Gravel.

[1] Gr. Historiker, 460-305 f.Kr.; beskrev, hvordan

republikken Athen degenererede til et imperium og destruerede sig selv gennem erobringskrige.

[2] Se: LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ, en amerikansk-sovjetisk aftale for fred og udvikling, tema-artikel, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6976>

[3] Se: Schiller Institut-seminar i København den 27. april 2015: Kinas politik for "Et Bælte, En Vej", <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6387>

Leder, 20. november 2015: Obama er ved at være færdig

I Europa, i Mellemøsten og i Asien kan sandheden om Obamas morderiske planer og politik ikke længere skjules. I Wien flaksede Obama rundt, mens han kogte indvendig over, at det tydeligvis var Putin, der styrede processen. Han fortsatte til Manila til APEC-mødet, måske i tillid til, at hans indsats for at genoprette Filippinernes neo-kolonialistiske status og besætte nationen endnu engang med amerikanske militærstyrker som forberedelse til en krig mod Kina, ville genoprette hans narcissistiske grandiositet. I stedet blev han mødt af en opstand fra filippinske patrioter med Senatet, der afviste hans militære besættelsesplaner, mens APEC afviste overhovedet at behandle hans obskøne anklager om kinesisk aggression ved at opbygge nogle øer under deres kontrol.

Måske forestiller Obama sig, at han vil fare bedre i Malaysia i denne weekend ved ASEAN-topmødet og det øst-asiatiske topmøde. Men forsvarsministrene fra ASEAN afviste allerede

tidligere på måneden hans forsøg på at kalde Kina en aggressor – faktisk erklærede transportministrene fra ASEAN deres entusiastiske engagement for samarbejde med Kina om de Nye Silkevejsprogrammer, Kinas »Ét bælte, én vej«.

Både franske og italienske medier havde interviews med Syriens præsident Assad i denne uge – en »lige op i ansigtet«-konfrontation af Obamas holden fast ved sin imperiale ret til at fjerne et selvstændigt statsoverhoved. Assad nævnte USA, Tyrkiet, Saudi Arabien og Qatar som ophavsmændene til ISIS og dennes økonomiske støtte og bemærkede, at den russiske intervention har vendt tidevandet imod barbarerne. Europæiske og amerikanske militære og politiske ledere vender sig i stigende grad imod Obamas regimeskift-vanvid og kræver en fælles indsats med Rusland imod ISIS.

I USA har den demokratiske præsidentkandidat Bernie Sanders, for at forklare, hvad han mener med at beskrive sig selv som en demokratisk socialist, påkaldt Franklin Roosevelts politik, FDR, der gjorde noget ved sin tids ødelæggelse af befolkningen ved at skabe sociale programmer, der havde til formål at give dem deres økonomiske rettigheder – til beskæftigelse, sundhedsydelser, uddannelse – samtidig med, at han bekæmpede Wall Streets magt igennem Glass/Steagall-bankopdelingsloven og andre restriktioner af bankernes magt over økonomien, og over regeringen. Dernæst beskrev Sanders ødelæggelsen af levestandarden i USA i dag, den uhyrlige narkoepidemi og sammenbruddet af husstandsindkomsterne og beskæftigelsen, og han fordømte de seneste regeringers politik for »regimeskift«, der skaber kaos og terrorisme i sit kølvand.

I USA's Kongres cirkulerer *EIR* nu til alle kongresmedlemmer et juridisk dokument, der demonstrerer, at den Højesteretsdom, der dømte til fordel for daværende senator Mike Gravels indlæsning af Pentagon-papirerne i Kongressens Journal i 1971, ligeledes er gældende for i dag, for ethvert kongresmedlem, der har mod til at oplæse de 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, der således

optages i den officielle journal og afslører den saudiske finansiering af 11. september-terroristerne, der angreb USA. I realiteten kan Kongressen, under Højesteretsdommen i tilfældet Gravel, uden rådslagning med Det Hvide Hus, ophæve hemmeligstemplingen af hele det 28 sider lange kapitel – sammen med alle de andre 11. september-undersøgelsesdokumenter, der har været holdt skjult i de seneste 13 år.

Obamas åbne alliance med terrorister og disses sponsorer i Riyadh, med det formål at opnå sit kriminelle regimeskift, kan og må afsløres og må føre til, at han fjernes fra embedet, nu.

Dette er en tid med revolutionære forandringer. Der er ikke plads til pragmatisme eller halve tiltag, når man konfronteres med atomkrig og økonomisk kollaps. Løsningen er klar – med genindførelsen af Glass-Steagall, tilslutning til Kinas og BRIKS-nationernes globale udviklingsprogrammer, genetablering af ægte videnskab som centrum for politikken, og med genoplivelse af klassisk musik og kunst. Tiden er nu. Genindførelsen af Glass-Steagall, der vil udslette Wall Street totalt, må ledsages af den form for programmer gennem statskreditter, som kan skabe millioner af produktive jobs og påbegynde processen med at genoplive en reel, produktiv økonomi.

**Sputnik News interviewer
ekspert fra Executive**

Intelligence Review (EIR) om kampen mod ISIS

18. november 2015 – En historie i Sputnik News, dateret i Washington, havde titlen: »Ekspertter hævder, at USA og Frankrig må arbejde sammen med Rusland og den aktuelle, syriske regering for at nedkæmpe og knuse ISIL og afskrække terrorangreb«.

Sputnik indleder historien med et citat af Jeff Steinberg (*EIR's* efterretningsekspert): »'[Terrorangrebene i] Paris betyder, at Vesten må samarbejde med Rusland for at udslette Islamisk Stat', siger *EIR*-redaktør Jeff Steinberg til Sputnik.'

'Steinberg sagde, at russisk samarbejde var væsentligt for at levere afgørende, yderligere menneskelige efterretningskilder (eller 'humint'), som Vesten har brug for, for at udvide sin evne til at forhindre flere terrorangreb.'

'Det virkelige spørgsmål er: Hvad nu? Skal vi droppe tåbelighederne med anti-russiske/anti-kinesiske fjendebilleder og samarbejde?' spurgte Steinberg. 'Nøglen her er gode humint, bakket op af tekniske midler.'

'Den amerikanske præsident Barack Obama og den franske præsident François Hollande må også erkende, at fuldt samarbejde med Rusland er afgørende for at udøve pres på Saudi Arabien om at ophøre med sin massive finansielle støtte til radikal islam i Europa og USA', tilføjede Steinberg.

'Adviser saudierne om, at deres støtte til salafist-fundamentalisme er færdig, med mindre de ønsker at befinde sig for enden af en kanon fra en koalition under anførsel af USA og Rusland', udtalte han.«

Foto: Jeffrey Steinberg, EIR.

Leder, 19. november 2015: Obama er nede; Tiden er inde til at jage ham ud

Øjenvidneberetninger fra weekendens G20-topmøde i Tyrkiet indikerer, at præsident Obama var i rasende humør over den kendsgerning, at den russiske præsident Vladimir Putin var centrum for opmærksomheden pga. Ruslands militære intervention i Syrien, der »ændrer hele spillet«, og som nu frembyder en realistisk mulighed for at knuse Islamisk Stat (ISIS) og bringe den næsten fem år lange krig i Syrien til en fredelig afslutning.

Obama er blevet trængt op i en krog af den russiske flankoperation i Syrien, og af den kendsgerning, at, i kølvandet på sidste fredags forfærdelige ISIS-angreb i Paris, verden er forenet omkring behovet for at skride til afgørende handling imod den jihadistiske svøbe. Denne handling kræver afgørende samarbejde med Rusland, som endda tidligere chef for Det forenede Kongeriges forsvarsstab, general, Sir David Richards sagde til BBC i denne uge.

Obama har, sammen med George W. Bush, gjort sig skyldig i mørklægning af anglo-saudiernes forbrydelser ved at nægte at ophæve hemmeligstemplingen af det 28 sider lange kapitel i den oprindelige rapport fra den Fælles Kongresundersøgelse af 11. september 2001, et kapitel, der leverer afgørende bevis for det saudiske monarkis finansiering af flykaprerne. Som tidl. **senator Bob Graham sagde ved den tætpakkede pressekonference på Capitol Hill (Kongressen) den 7. januar 2015, kun få timer**

efter angrebene på *Charlie Hebdo*s kontorer i Paris, at, hvis disse 28 sider var blevet frigivet til offentligheden, kunne det saudisk-støttede Islamisk Stat aldrig have eksisteret.

Med blodbadet i Paris den 13. november stadig hængende i luften er tiden nu inde til, at disse 28 sider offentliggøres og danner grundlag for lanceringen af en *de novo* undersøgelse af 11. september og alle de følgende terrorgrusomheder, som det britisk-saudiske apparat har begået, frem til og inklusive sidste fredags slagteri i Paris. Det er dette apparat, der ejer, og altid har ejet, Barack Obama.

Nu mere end nogen sinde før er tiden inde til, at Kongressen bruger sit forfatningsmæssige mandat og smider Obama ud af embedet. De fulde konsekvenser af mørklægningen af kapitlet om 11. september ses nu i blodbadet i Paris. På en meget direkte måde har Obama disse dræbte og sårede menneskers blod fra angrebene i Paris på sine hænder. Konsekvenserne af hans fortsatte mørklægning af de 28 sider kan ikke længere tolereres. Hvis Islamisk Stat og alle de andre anglo-saudiske jihadister skal afgørende nedkæmpes og udslettes, må Obama fjernes fra embedet. Han er lige så meget en skabelse af dette britisk-kontrollerede apparat, som lederne af ISIS og al-Qaeda. At tolerere Obamas fortsatte forbliven i embedet, efter angrebene i Paris og hans bevidste beskyttelse og mørklægning af saudierne bag 11. september, er det samme som at afskrive De forenede Stater.

Frigiv de 28 sider, og afsæt Obama nu.

Den britiske Labour-leder Corbyn: Spørg Saudi-Arabien: Hvem finansierer ISIS?

16. november 2015 – I et interview med Sky News hævdede lederen af det britiske Labour-parti Jeremy Corbyn, at der må stilles alvorlige spørgsmål til, hvordan ISIS "har modtaget våben, har modtaget penge, har været i stand til at sælge olie, til at eksportere det, og til den rolle, andre lande har spillet i dette". Han sagde specifikt, at Saudi-Arabien burde spørges om, hvem, der finansierer og bevæbner ISIS.

Corbyn var også kritisk over for Tyrkiets rolle i bombningen af kurdiske stillinger tilhørende Enheder til Folkets Beskyttelse (YPG) i Syrien, når det er en kendsgerning, at de har været afgørende i bekæmpelsen af ISIS.

The Independent rapporterede i dag, at Corbyn hilste aftalerne vedrørende den syriske krise, der blev indgået på mødet i Wien d. 14. november, velkommen og understregede, at løsningen på krisen må være politisk snarere end militær. "I det lange løb må der nødvendigvis indgås et større politisk forlig i hele regionen og i Mellemøsten, ellers vil vi med tiden få mere at dette."

Leder, 17. november 2015: Gør en ende på den anglo- saudiske terrorakse – før den dræber igen

Aktivister fra LaRouche Politiske Aktionskomite (LPAC) mødtes uden for De forenede Nationer i New York med dette budskab i går, hvor de fik kraftig, »rå« respons på deres mobilisering, fra diplomater, New Yorkere såvel som udenlandske besøgende. Deres mobilisering: Frigiv de hemmeligstemplede 28 sider, afslør gerningsmændene bag angrebene i USA den 11. september, 2001. Stop »Londonistan«, rekrutteringsbasen for terrorister, og Riyadh, deres finansier og wahabisme-»opdrager«, før de kan slå til igen.

Beviserne kom frem internationalt i mandags, med »alt er i færd med at ændre sig« som resultat af den russiske præsident Putins resolute aktion i Syrien, og nu med chokket efter de nye mord i Paris. Putin meddelte, at han personligt briefede G20-ledere i Ankara om Ruslands efterretninger om dem, der finansierer terrorister »i G20-landene«; Indiens premierminister Modi krævede, at man angreb terrorismen der, hvor den finansieres; fordømmelse af saudiernes førende rolle kom fra den britiske labourleder, Jeremy Corbyn, fra de italienske katolske biskoppers publikation *Famiglia Cristiana* og fra amerikanske journalister, der er modstandere af Bush-Obama-regeringernes 'evindelige krige'.

Obama, som mente, at ISIS »var holdt tilbage«, var under intenst pres i Antalya, Tyrkiet, for at indvillige i en krig mod jihadist-terrorisme anført af Putin og chokerede europæiske ledere. Den franske præsident Hollande sagde til

den franske parlamentssamling: »Vi må eliminere, ikke begrænse, Daesh (ISIS).«

Frigiv de 28 sider nu! Denne del af rapporten fra 2002, »Kongressens fælles undersøgelsesrapport om terrorangrebene den 11. september, 2001«, der fremlægger saudiernes ansvar for 11. september-angrebene iflg. den daværende formand for Senatets Efterretningskomite, senator Bob Graham, er blevet holdt skjult af George W. Bush og Barack Obama i 13 år. Alene dens offentliggørelse vil ændre USA's politik, iflg. kongresmedlemmer, der har set den.

Mobiliser for at frigive dette bevis nu, der viser, at Obamas og Camerons »regimeskift-krige« er i åben alliance med terroristerne.

Den 7. januar 2015, blot få timer efter terrorister havde iscenesat et angreb mod det satiriske blad *Charlie Hebdo*s kontor i Paris og dræbt et dusin mennesker, tilsluttede tidligere senator Bob Graham (D-Fla.) sig medlemmer af Repræsentanternes Hus Walter Jones (R-N.C.), Steven Lynch (D-Mass.) og Thomas Massie (R-Ky.), samt repræsentanter for de pårørende til ofre for 11. september i en pressekonference på Capitol Hill, der var sammenkaldt for at kræve den omgående frigivelse af det 28 sider lange kapitel fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, og som detaljeret beskrev den Saudiske Kongefamilies rolle i finansieringen af de 19 flykaprere.

Senator Grahams ord er endnu mere alvorlige og bydende nødvendige i dag, i kølvandet på massakren i Paris den 13. nov., udført af slagtere, allieret med Islamisk Stat. Graham sagde til de, pga. antallet af fremmødte, stående forsamlede personer:

»Saudierne ved, hvad de gjorde. De er ikke personer, der er ubevidste om konsekvenserne af deres regerings handlinger. For det andet, så ved saudierne, at vi ved, hvad de gjorde! Der er

nogen i USA's regering, der har læst disse 28 sider, nogen i regeringen har læst alle de andre dokumenter, der hidtil har været mørklagt. Og det ved saudierne.

Hvad tror man, saudiernes standpunkt ville være, hvis de vidste, hvad de havde gjort, vidste, at USA vidste, hvad de havde gjort, og dernæst så, at USA havde indtaget et standpunkt af enten passivitet, eller ligefrem fjendtlighed over for at lade disse kendsgerninger blive kendt? Hvad ville den saudiske regering gøre under sådanne omstændigheder, som netop er, hvor de har befundet sig i mere end et årti?

Al-Qaeda var Saudi Arabiens skabelse; de regionale grupper så som al-Shabab, har for størstedelens vedkommende været Saudi Arabiens skabelser; og nu er ISIS den seneste skabelse!

Så konsekvensen af vores passivitet over for Saudi Arabien har været, at vi har tolereret denne serie af organisationer; voldelige, ekstreme, ekstremt skadelige for Mellemøsten, og en trussel mod verden, som vi så det i Paris i morges.«

(Hele Bob Grahams tale under pressekonferencen kan læses her på dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4671>)

Senator Graham havde absolut ret den 7. januar. Hans ord får nu en endnu større betydning, mens hele verden stadig er i chok over fredagens hændelser i Paris, og udsigten til, at det kan ske igen.

RADIO SCHILLER den 4. maj 2015: 70 år efter befrielsen

Med Tom Gillesberg

USA er ved at blive dybt involveret i Saudi Arabiens krig mod Yemen

Onsdag, 1. april 2015 – Selv om alle detaljerne endnu mangler at blive afdækket eller bekræftet, er Obamaregeringen, sin sædvane tro, i færd med at sænke sig dybere og dybere ind i Saudi Arabiens krig mod Yemen.

Micah Zenko fra magasinet *Foreign Policy* fremfører, idet han går ud fra bekræftelsen fra Det Hvide Hus i sidste uge om, at USA yder støtte mht. efterretninger og brændstofoverførsel i luften til saudierne, at USA er involveret i saudiernes krig i Yemen, og at dette er en fortsættelse af Obamaregeringens mønster med at involvere sig i krige uden at konsultere Kongressen – eller det amerikanske folk, for den sags skyld.

»Obamaregeringen har [i Libyen og Syrien/Irak med forlængelse i Afghanistan] påbegyndt militære operationer med stort set ingen offentlig debat eller formel rolle for Kongressen – en situation, som det amerikanske folk og dets valgte repræsentanter stiltiende har accepteret ved gentagne interventioner og ved krigen mod terror mere generelt«,

skriver Zenko. Men dette er en krig uden noget reelt formål, hvilket selv den amerikanske chef for centralkommandoen, gen. Lloyd Austin, har indrømmet: »På nuværende tidspunkt kender jeg ikke den saudiske kampagnes specifikke mål og formål, og det ville jeg skulle kende for at være i stand til at skønne om sandsynligheden for en succes«, sagde han under en erklæring for Kongressen i sidste uge.

»Måden og hastigheden, hvormed Obamaregeringen besluttede at bakke fuldstændigt op om den ene side i Yemens seneste stedfortræderborgerkrig uden et klart udfald bør være foruroligende«, konkluderer Zenko. »Ulykkeligtvis er dette blevet standardoperationsmåden for, hvordan USA bliver ved med at gå i krig.«

Det amerikanske militær er ganske afgjort i nærheden. I sidste weekend blev to saudiske piloter, hvis jagerfly gik ned i Aden-golfen, reddet af en redningshelikopter fra det amerikanske Luftvåben, der udgik fra Djibouti. Sputnik News, der citerer en unavngiven militærkilde, rapporterer, at et skib fra den amerikanske flåde tilsluttede sig kampagnen ved at affyre fire krydsermissiler på en »forstærket missilbrigade«. Hvis det er sandt (og det er foreløbigt ubekræftet), passer denne form for 'snigende involvering' det Obama-mønster, som Zenko advarer imod.

Foto: USA støtter Saudi Arabien med bl.a. brændstofoptankning i luften.

Leder 3. april 2015: LaRouche advarer: Med P5+1 aftale, hvem skal holde saudierne og Bibi i tømme?

Lyndon LaRouche advarede i dag om, at, med den opnåede aftale mellem P5+1 og Iran, der skal garantere, at det iranske atomprogram er til strengt fredelige formål, er det store spørgsmål nu: Hvem skal afholde både Saudi Arabien og Israel fra at ødelægge aftalen og sprænge hele regionen i luften i en storkrig? Israel er i forvejen det eneste land i regionen med et arsenal af atomvåben, og saudiske regeringsfolk har gjort det klart, at de er parat til at arrangere anskaffelsen af et atomvåben, med kort varsel, fra Pakistan.

»Hvis der ikke er nogen, der er parat til at holde saudierne under kontrol«, advarede LaRouche, »vil hele aftalen blive sprængt – i bogstavelig forstand. Med mindre både saudierne og israelerne sættes under strenge begrænsninger, vil dette ikke fungere.«

LaRouche advarede om, at, som et resultat af de nylige valg i Israel, »er den israelske regering i hænderne på en vild idiot, som man overhovedet ikke kan stole på«.

LaRouche tilføjede, at en yderligere betingelse for en ægte sikkerhed er fjernelsen af præsident Obama fra embedet, og nedrivningen af hele Bush-liga-apparatet.

»Med mindre man konfronterer denne kendsgerning, så kan saudierne og israelerne sørge for, at hele aftalen bliver ugyldig.«

»Man må sørge for, at BRIKS-systemet overtager hele processen, hvis der skal være noget som helst håb om et heldigt udfald og stabilitet«, understregede LaRouche. »Kerneprincippet i det nye BRIKS-paradigme er en fair chance for alle. Det kommer til at tage nogen tid«, fortsatte LaRouche, »at opnå en varig fred. Vi har brug for et årti eller to med reel produktivitet, reel udvikling. Det betyder enden på Wall Street-systemet, under hvilket befolkningen udplyndres og terroriseres.«

Under betingelserne i Den fælles, omfattende handleplan (Joint Comprehensive Plan of Action, JCPA), som blev udarbejdet i Lausanne, Schweiz, under de seneste måneders drøftelser, vil Iran i udstrakt omfang reducere sin uranberigelse og sine lagre, underkaste sig intensive IAEA-inspektioner, ombygge tungtvandsreaktoren i Arak og konvertere berigelsesfaciliteten i Fordow til en forskningsfacilitet, der ikke længere beriger uran. Til gengæld vil USA og EU suspendere sanktioner, og FN's Sikkerhedsråds sanktioner vil blive ophævet, men under en ny resolution, der støtter JCPA og gennemtvinger nye straffe for enhver overtrædelse. Aftalens løbetid er 15 år, med enkelte bestemmelser forlænget til 25 år.

LaRouche afsluttede med at understrege de alvorlige konsekvenser af ikke at handle på hans advarsler. »Alternativet er krig – generel krig, der hurtigt vil udvikle sig til en atomar udslettelseskrig. Det er den ligefremme sandhed om den aktuelle situation. Det drejer sig ikke om Den persiske Golf eller Mellempøsten. Det drejer sig helt bestemt ikke om Iran. Det drejer sig om krig, imod Rusland og Kina.

De britiske kræfter og Wall Street-kræfterne, som arrangerer det, vi i dag ser i den saudiske og israelske galskab, er ude på at anstifte en krig i hjertet af Eurasien, en krig mod Rusland og Kina. De mener, at en sådan krig kan begrænses, så den eliminerer en stor del af befolkningen i denne region, som de har udset som målet for masse mord; men i den virkelige verden fungerer sådanne utopiske fantasier faktisk ikke. Hvis

de sejrer, betyder det den form for krig, der kan udslette menneskeheden.«

For baggrundsviden, se [The London/Saudi Terror Network](#)

Vi, Schiller Instituttet, beder om, at alle tænkende borgere ikke alene skriver under på vores appel om, at (USA og) Europa skal gå med i BRIKS, men vi beder også om et bidrag til at finansiere vores indsats.

**JERES DONATIONER KAN VENDE TIDEVANDET!
GIV ET BIDRAG TIL SCHILLER INSTITUTTET NU
Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408**

**Nyhedsorientering, januar
2015:**

STOP TERROR! AFSLØR SAUDI-ARABIENS OG STORBRIANNIENS ROLLE

Download (PDF, Unknown)

Gorbatjov melder sig i koret af statsmænd, der advarer om at konfrontationen med Rusland kan ende i atomkrig. Terrorangrebet i Paris skulle kue Frankrig, men har i stedet fået den franske befolkning på gaden. Euroen under kraftigt pres allerede inden det græske skæbnevalg og planer om massive kvantitative lempelser, mens det vestligt dominerede finanssystem er ved at disintegrere. Samarbejde med BRIKS-landene om økonomisk udvikling er den eneste vej ud. Historisk pressekonference i USA's kongres for at få frigivet de 28 hemmelighedsstenplede sider om Saudi-Arabiens rolle i terrorangrebet 11. september 2001. Bag SaudiArabien står det britiske kongehus.

Frankrig: Jacques Cheminade: Lad os ikke forpasse dette afgørende øjeblik

Dette er en erklæring af Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progrès, efter at han deltog i marchen i demonstrationerne i Paris den 11. september. Den originale erklæring kan læses på [Cheminades webside](#).

Denne søndag, den 11. januar, marcherede jeg i Paris sammen med mit lands folk. Jeg kunne kun beundre andagten,

værdigheden og beslutsomheden hos denne enorme gruppe, der gik ud over politiske partier. »Jeg er Charlie, Jeg er jøde, Jeg er politibetjent, Jeg er muslim, Jeg er kristen, Jeg er franskmand, Jeg er verdensborger«, fortæller, hvad vi alle følte.

Det var vores plads at være der. Og følelsen af, og intet mere var som før, var der også.

I dag genoptages det politiske liv, dvs. fornuft, der er forpligtet til handling, uden skinhellighed. Det er nødvendigt omgående at identificere de ansvarlige: Vi må kræve, at Saudi Arabien, Qatar og alle de agenturer, der skabte disse Frankenstein-monstre, omgående stilles til regnskab. Vi må lægge skylden på dem, hvad enten de er i London eller Washington, på Wall Street eller i City of London, i Riyadh eller Doha, der promoverer terrorisme eller hvidvasker de penge, med hvilke terroren finansieres, og håner vore republikkers principper.

Vi må som en hastesag etablere en Parlamentarisk Kommission til at undersøge terrorismens kilder, med den forpligtelse, at vi ikke vil standse undersøgelserne der, hvor de måtte blive pinlige.

Tiden er inde, og har været det længe. Uden denne handling vil vi synke ned i NATO's aggressive politik og et regime af lovløshedens lov, der, som Mikhail Gorbatsjov bemærkede, kunne føre til atomkrig, og hvor terrorisme er den asymmetriske udvækst.

Det er på tide, og har været det længe, at vi vender tilbage til en global politik, der tjener menneskehedens sag, en politik for afspænding, forståelse og samarbejde med alle dem, der er villige til at gøre en ende på den ødelæggende nedskæringspolitik, der skaber grobund for falske profeter og imbecile barbarer.

Lad os gøre, hvad der er nødvendigt for at sikre, at den

skønne dag i går bringer os dertil, og at national enhed ikke bliver en såkaldt hellig union, der kvæler os i underkastelse over for dem, der står blæst for at høste kaos.

Med en tanke i alle vore handlinger til de to unge mennesker i Vincennes, der i fredags døde som helte, mens de forsøgte at fravriste morderen hans våben.

Fremad! Vi er gjort af samme stof som vore drømme.

Fra LaRouche-bevægelsen 13. jan. 2015: Et skift i global politik

Samme dag, som global terrorisme ramte Europa, den 7. januar, udløste LaRouchePAC og EIR en revolutionær kapacitet, der fuldstændig kan besejre denne terrorisme og ødelægge dens sponsorer.

Dette supervåben imod global terrorisme er ikke en ny politistatslovgivning i Cheneys, Bush' og Obamas stil. Det var for det første, [anklageskriftet den 7. jan.](#) fra højeste niveau i Kongressen, med formanden for Den fælles Kongresundersøgelse af 11. september, senator Bob Graham, om det saudiske monarkis ledende rolle i al global terrorisme – efterfulgt af verdensomspændende mediedækning af pressekonferencen, der stadig finder sted. Dernæst kom [webcastet den 9. jan.](#) med Jeff Steinbergs særdeles kyndige og detaljerede afsløring af den britisk/saudiske brug af alle globale terrornetværk. Og dernæst, udløsningen af en ånd af national enhed og solidaritet i et europæisk land – den enorme franske demonstration den 11. januar – blandt de mange europæiske

lande, der har mistet deres suverænitet til Margaret Thatchers og Tony Blairs britiske regeringer, samt den frastødende kongefamilie.

[\(SE: LaRouchePAC's »Ophæv hemmeligstemplingen af de 28 sider\)](#)

En ophævelse af hemmeligstemplingen af de 28 sider i senator Grahams Fælles Kongresundersøgelse fra 2002 diskuteres nu i medier og politiske organisationer i hele verden. Saudiernes ansvar for terrorisme i hele verden, og undertiden det ultimative britiske ansvar som »moder« for terrorisme imod nationer, debatteres nu de mest usædvanlig steder – »Meet the Press« på amerikansk Tv, medier i hele Frankrig, den thailandske presse, RT osv.

At gøre en ende på terrorisme, på »civilisationernes sammenstød«, på briternes/Obamas forsøg på at ødelægge Rusland, diskuteres alt sammen på højt niveau i landene allieret med BRIKS, mellem disse og Frankrig, og i Vatikanet.

Lyndon LaRouche karakteriserer en potentiel revolution i politik og anskuelse, og en revolution, vi har været med til at skabe. LaRouchePAC har optrappet med en flyveseddel, der allerede uddeles over hele landet, »Top U.S. 'Ally' Created 9/11 Terror« (teksten til pressekonferencen om de 28 sider). Vi må optrappe mobiliseringen med denne kapacitet, der blev lanceret sidste onsdag og fredag; hvis du læser dette, bør du uddele/videresende Teksten fra pressekonferencen til dit netværk. Terroren eskaleres fortsat; læs nedestående rapporter.

Den globale drivkraft bag terrorisme og truslen om krig – atomkrig – er sluttelig ikke kun London, men City of London, og Wall Street; bankerne, der er pakket helt op til ørerne med giftig gæld, og som står over for endnu et krak, og er fast besluttet på at knække nationer, og fjerne nationers evne til at regulere eller blande sig i deres forbrydelser på nogen måde. Wall Street og City er bankerot, deres banksystemer er

bankerot. De må besejres på denne front; men derefter må de gennemgå konkursbehandling, og en ny Glass/Steagall-lov.

I går modtog LaRouche en rapport om de nye forslag fra de ledende, græske partier om en europæisk konference for at nedskrive den græske gæld i en aftale – og han insisterede på, at det må være hele det City-dominerede, europæiske banksystem, der reorganiseres, fordi det hele er bankerot. De taler kun om en »græsk« gældskrise for at dække deres bankerotte bagdele ind, sagde han.

Alexander Hamiltons princip om national kredit kan dernæst bruges til at genoplive og genopbygge økonomier, der er knækket af 20 års spekulative sammenbrud. LaRouches »Fire Hovedlove«, med Glass-Steagall som den første, må vedtages.

✘ SE: [LaRouches Fire Love](#) (dansk)

Situationen kræver, at vi følger op, uden afvigelser, på denne mobilisering, og skaffer støtte til den gennem udadrettet organisering.

✘ SE: Erklæring fra den franske leder og LaRouche-allierede [Jacques Cheminade](#) efter marchen i Paris.

✘ SE OGSÅ: Jacques Cheminades erklæring efter angrebet på Charlie Hebdo i Paris, »[Frankrigs 11. september](#)«.

Foto: Søjle med Det amerikanske Storsejl, 'E pluribus unum', Af de mange, En. Lokalitet ukendt.

Fra LaRouche-bevægelsen 8. januar 2015: Riv Det britiske Imperium ned; indvars kreativtetsalderen!

Pressekonferencen i dag i Washington på Capitol Hill om de 28 hemmeligstemplede sider [af den særlige Kongresundersøgelse af angrebene 11. sep. 2001, -red.] med tidligere senator Bob Graham og de nuværende kongresmedlemmer Walter Jones og Stephen Lynch, var et hårdt slag mod Det britiske Imperium og deres globale terrorapparat. Og det var på høje tid, at det skete, lød Lyndon LaRouches kommentar i dag.

Så meget desto mere, fordi kun få timer, før pressekonferencen i Washington begyndte, blev samme, britisk-styrede terrorapparat brugt i Paris, Frankrig, hvor maskerede og tungt bevæbnede terrorister dræbte 10 journalister og to politibetjente på det franske, satiriske blad Charlie Hebdo's kontor. På grund af deres finanssystems ukontrollerbare implosion har Lyndon LaRouche i de seneste uger advaret om, at man kan regne med, at Det britiske Imperium vil tage krig i brug – inklusive finansiel, militær og irregulær krigsførelse, såsom terrorisme – i et forsøg på at fastholde deres dødsgræb om planeten.

På pressekonferencen om de 28 sider fordømte senator Graham og kongresmedlemmerne Jones og Lynch ikke blot Saudiernes rolle i 11. september-angrebene, men trak mere end én gang en parallel til »det britiske forræderi« mod USA under borgerkrigen.

Senator Graham krævede et »Lincolnsk« svar fra landets institutioner, hvilket er milevidt fra det, man hidtil har set fra Kongressens og den udøvende magts side. De bebudede et fremstød for at få senatorer til at introducere en resolution mage til den, der er blevet introduceret i Repræsentanternes Hus, og som kræver en ophævelse af hemmeligstemplingen af de 28 sider. Faktisk gik flere af deltagerne i begivenheden, inklusive medlemmer af LaRouche-bevægelsen, direkte fra Capitol Hill-pressekonferencen og videre til at udføre lobbyvirksomhed over for senatorer og kongresmedlemmer for, at de skulle gøre præcis dette.

Nu må der gøres endnu mere, og det hurtigt. Euroens fortsatte dyk varslers nedsmeltningen af det transatlantiske finanssystem, selv før de afgørende græske valg den 25. januar. Det britiske Imperium har lanceret fornyet finansiel krigsførelse imod Rusland, som kunne give bagslag – og det særdeles eksplosivt – hvornår det skal være. Og Jeb Bush, som det sande barnebarn af den nazistiske Prescott Bush, han er, lancerede sin præsidentkampagne med en fundraising-kampagne med slægtninge i ... Greenwich, Connecticut, hedgefondenes hovedstad i USA!

Men, bemærkede Lyndon LaRouche i dag, nu, hvor Republikanerne har konsolideret magten i Kongressen, og med Wall Street-interesserne, der koncentrerer i de republikanske ledere, vil Det republikanske Parti hurtigt blive det mest forhadte parti i USA.

PRESSEMEDDELELSE: Amerikanske

kongresmedlemmer kræver, at Obama offentliggør de 28 hemmeligstemplede sider af Kongresundersøgelsesrapporten om 11. september-angrebene og Saudi Arabiens rolle; øget pres på Senatet

7. jan. 2015 – Behovet for omgående at offentliggøre de bortredigerede 28 sider om finansieringen af 11. september-angrebene, fra Den fælles Kongresundersøgelse af Efterretningsaktiviteterne før og efter terrorangrebene den 11. september, 2001, var emnet for en slagkraftig pressekonference på Capitol Hill i Washington i dag. Begivenheden var sponsoreret af kongresmedlemmerne Walter Jones (R-NC) og Stephen Lynch (D-MA), der den 6. januar genfremsatte deres resolution, der kræver, at præsident Obama ophæver hemmeligstemplingen af de sider i rapporten, der først blev hemmeligstemplet af George W. Bush. Resolutionen er nu fremsat for Kongressen som H Res 14. (se congress.gov)

Pressekonferencens taler var tidligere amerikanske senator Bob Graham (D-FL), der sad som en af formændene i Undersøgelseskomiteen, og som i de sidste 12 år har kæmpet for at få siderne frigivet.

Sammen med Jones, Lynch og Graham på podiet stod også

familiemedlemmer til ofre for 11. september: Terry Strada, medformand for 11. september-familier og overlevende forenet for retsforfølgelse af terrorisme; Sylvia Carter, søster til et 11. september-offer i Pentagon; og Abraham Scott, ægtemand til et 11. september-offer i Pentagon. De talte alle med stor kraft om det længst forsinkede behov for fuld afsløring, sandhed og retfærdighed for de overlevende og ofrene og det amerikanske folk.

Den kendsgerning, at et stort terrorangreb, angiveligt udført af muslimske ekstremister, havde fundet sted i Paris den samme dag, gjorde, at deltagernes krav blev en endnu mere påtrængende nødvendig hastesag – som både kongresmedlem Jones og senator Graham påpegede.

Ødelæggende konsekvenser

I sine bemærkninger skitserede senator Graham tre ødelæggende konsekvenser af den manglende frigivelse af de 28 sider: 1) fornægtelse af sandheden; 2) fornægtelse af juridisk retfærdighed; og 3) en svækkelse af USA's nationale sikkerhed. Senator Graham krævede, at præsident Obama levede op til »Lincoln-standard«¹, hvorved præsident Lincoln gjorde alle budskaber, der blev sendt til Udenrigsministeriet under Borgerkrigen, til et spørgsmål om offentliggørelse. Efter krigen forfulgte den amerikanske regering dette og krævede den britiske regering til ansvar for at hjælpe og tilskynde Konføderationen (Sydstaterne). Der blev sluttelig betalt skadeserstatning til USA for dette forræderi.

Senator Graham forklarede:

»Endnu et eksempel fra Borgerkrigen: Briterne havde underskrevet en neutralitetsaftale med USA, der sagde, at de ikke ville være involverede i Borgerkrigen. Man fandt siden hen ud af, at deres skibsværfter havde bygget militærskibe til Konføderationen. Da krigen sluttede, glemte USA ikke;

det lod ikke de negative effekter af Storbritanniens forræderi ligge. De forfulgte snarere sagen, og sikrede sluttelig en anerkendelse af, hvad briterne havde gjort, samt en vis kompensation for konsekvenserne af deres handlinger. Hvilken forskel mellem den måde, hvorpå dette land så sig selv som en stolt forsvarer af retfærdighed for sine borgere, og så det, vi oplever i dag.«

Graham sluttede med følgende bemærkninger:

»Jeg vil i dag gøre dette til en sag, at der findes en trussel til den nationale sikkerhed gennem at fornægte afsløring, og vi så endnu et kapitel af dette i dag i Paris. Her er nogle kendsgerninger: Saudierne ved, hvad de gjorde. De er ikke personer, der ikke er klar over konsekvenserne af deres regerings handlinger. For det andet, så ved saudierne, at vi ved, hvad de gjorde! Der er nogen i vores regering, der har læst disse 28 sider; nogen i regeringen har læst alle de andre dokumenter, der hidtil har været mørklagte. Og det ved saudierne.«

»Hvad tror man, saudiernes holdning ville være, hvis de vidste, hvad de havde gjort, vidste, at USA vidste, hvad de havde gjort, og de også ser, at USA har indtaget en holdning med enten passivitet, eller ligefrem fjendtlighed over for at lade disse kendsgerninger blive kendt af offentligheden? Hvad ville den saudiske regering gøre under denne omstændighed, som er præcis, hvor de har befundet sig i mere end et årti?«

»Jamen, for det første har de fortsat, og muligvis accelereret, deres støtte til en af de mest ekstreme former for islam, Wahhabisme, over hele verden, i særdeleshed i Mellemøsten. Og for det andet, har de støttet deres religiøse iver, gennem finansiel eller andre former for støtte til de institutioner, der ville udføre disse ekstreme former for islam. Disse institutioner inkluderer moskéer, madrassaer (muslimske skoler) og militær. Al-Qaeda var en

skabelse af Saudi Arabien; de regionale grupper, såsom al-Shabaab, har i vid udstrækning været skabelser af Saudi Arabien; og nu er ISIS den seneste skabelse!«

»Og jo, jeg håber og har tiltro til, at USA vil knuse ISIS, men hvis vi tror, at det er definitionen på sejr, så er vi meget naive! ISIS er en konsekvens, ikke en årsag – det er en konsekvens af spredningen af ekstremisme, først og fremmest af Saudi Arabien, og hvis det knuses, vil de etablere, finansiere og støtte en anden institution til at udføre missionen.«

»Så konsekvensen af vores passivitet over for Saudi Arabien har været, at vi har tolereret denne række institutioner, voldelige, ekstreme og ekstremt skadelige for området i Mellemøsten, og en trussel mod verden, som vi så det i morges i Paris.«

»Jeg slutter derfor med at sige: dette er et meget vigtigt spørgsmål. Det kan synes uaktuelt for nogle, men det er lige så aktuelt som de hovedoverskrifter, vi læser i dag. Det er et spørgsmål, der vedrører kernen af USA's kontrakt med sin befolkning, at befolkningen giver regeringen troværdigheden og støtten til at regere; regeringen giver befolkningen den information, på baggrund af hvilken de kan foretage gode bedømmelser af det hensigtsmæssige i regeringens handlinger. Det er lige så fundamentalt som retfærdighed for vort folk, der har lidt så meget gennem denne onde forening af ekstremisme og en meget magtfuld nationalstat. Og det er USA's befolknings sikkerhed.«

»Jeg takker endnu engang kongresmedlemmerne for deres lederskab. Jeg håber, at en bølge af andre kongresmedlemmer, der anerkender vigtigheden af dette spørgsmål, snarest vil slutte sig til dem. Og så, at USA's præsident endelig vil erklære, at han vil vedtage Lincoln-standarden med fuld afsløring og forlade sig på det amerikanske folks intelligens og dømmekraft og patriotisme til at beslutte,

hvad det hensigtsmæssige handlingsforløb bør være.«

Senatet må tage skridt til handling

Mens alle talerne krævede, at præsidenten handler nu, sigtede kongresmedlem Jones særligt på det amerikanske Senat og insisterede på, at senatorerne omgående måtte tage skridt til at introducere en lignende resolution (som den i Repræsentanternes Hus, -red.), med krav og ophævelse af hemmeligstemplingen. Hans, og Grahams og Stradas, ord vil give kraftig genlyd i Capitol i de kommende dage. Han sagde:

»Vi har fremlagt denne resolution som en opfordring til præsidenten om at gøre det, der er det rigtige for det amerikanske folk og familierne til ofrene for 11. september. Senator Grahams tilstedeværelse her er absolut, absolut, hvad vi har brug for, for at få Senatet til at slutte sig til os med en overensstemmende resolution i Senatet, samt afholde en pressekonference, og lad os lægge pres på præsidenten.

Jeg ved ikke, efter jeg havde læst disse 28 sider, hvorfor der er nogle, der tøver med at frigive de 28 sider. Steven Lynch og jeg – og jeg har en kopi af dette brev, hvis I vil have det, før I går hjem i dag – skrev et brev til præsidenten i april og bad om at frigive informationen. Han har, ved to forskellige lejligheder, sagt til familierne, jeg vil frigive de 28 sider. Det har stået i pressen!

Vi skrev et brev til ham i april, hvor vi bad ham venligst frigive informationen. Indtil dags dato har vi ikke modtaget noget svar. Vi har ringet til Det Hvide Hus mange gange. Dette er, hvad de har svaret: 'Vi arbejder på et svar. Vi må lade de forskellige afdelinger se på svaret.'

Tiden er inde til, at Senatet slutter sig til Repræsentanternes Hus, og slutter sig til det amerikanske

folks, og 11. september-ofrenes familiers, ønsker.«

Pressekonferencen var velbesøgt, med reportere og/eller kamerafolk fra CNN, Fox News, US News og World Report, Newsweek, Daily Beast, New York Times, ABC, NBC, Huffington Post, National Review og flere websider med relation til 11. september, inklusive 28pages.org og hr428.org.

Forestående Obama-rejse vil handle om at lægge pres på Europa for at konfrontere Rusland, indynder sig hos saudierne

23. marts 2014 – Den britiske syndebug Barack Obama vil indlede en seks dages rejse til Europa og Saudi Arabien søndag aften, en rundtur, der er udbredte forventninger om vil fokusere på hans forsøg på at oppiske andre nationer imod Rusland. Obama, som ledsages af udenrigsminister Kerry under hele rejsen, vil starte i Den Haag, hvor han deltager i Atomsikkerhedstopmødet, som er en international forsamling, der drejer sig om atomsikkerhed, og som flere andre statsoverhoveder vil deltage i, inkl. den kinesiske præsident Xi Jinping. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov vil lede den russiske delegation.

Obama vil mødes med den kinesiske præsident den *24. marts* og sammenkalde til et G7-møde – grundlæggende set for at vise

despekt over for Rusland.

25. *marts* vil Obama deltage i topmødet og afholde forskellige andre møder, inkl. et trilateralt møde med Sydkoreas præsident Park og premierminister Abe fra Japan.

26. *marts* deltager Obama i USA-EU-topmødet i Bruxelles, møder NATO's generalsekretær og taler i det belgiske parlament – alle begivenhederne forventes at dreje sig om »Ukraine-sagen« (dvs. lange ud efter Rusland).

27. *marts* tager Obama til Rom, hvor han møder Pave Frans, samt både Italiens præsident og premierminister.

28. *marts* tager Obama til Riyadh, hvor han mødes med saudiske Kong Abdullah. De vil, iflg. en briefing af Ben Rhodes i Det hvide Hus den 21. *marts*, diskutere en »meget bred dagsorden mht. vor igangværende støtte til sikkerheden i Golfen. Og vores støtte til den syriske opposition, hvor vi har arbejdet meget tæt sammen med saudierne, de igangværende diskussioner om fred i Mellempøsten, så vel som også atomkraftforhandlingerne med Iran ...«